

Περί «εγκεφαλικού θανάτου», «δωρεάς» οργάνων και Ορθοδοξίας (Ιωάννης Κων. Νεονάκης MD, MSc, PhD)

Date : Οκτωβρίου 17, 2013

Έλάχιστοι Έλληνες αντιλήφθηκαν ότι από πρώτη Ιουλίου 2013 έτέθη σε εφαρμογή ο νόμος 3984/27.6.2011, ο οποίος υπαγορεύει ότι όλοι μας ανεξαιρέτως καθιστάμεθα αυτόματως «δωρητές» οργάνων επί τῆ βάσει μίας εικάζόμενης συναινέσεώς μας. Μέ άλλα λόγια αγαπητέ αναγνώστη αυτήν τή στιγμή είσαι χαρακτηρισμένος ως «δωρητής» οργάνων και εάν, ώ μή γένοιτο, βρεθείς σε κατάσταση κώματος και ἡ κατάσταση σου αυτή χαρακτηριστεί από τούς γιατρούς ως «εγκεφαλικός θάνατος», ἔχουν τό δικαίωμα (για νά μήν πῶ «ώθουνται» από τό νόμο) νά σε ὀδηγήσουν πάραυτα «ἐπί τῆς χειρουργικῆς τραπέζης» (sic) νά ἀφαιρέσουν τά ὄργανά σου και ἀφοῦ τά παραλάβουν νά σταματήσουν τή θεραπευτική ὑποστήριξη τῆς ζωῆ σου ὀδηγώντας σε πλέον και στόν κλινικό σου (τόν ὀριστικό σου δηλαδή) θάνατο. Καί εάν θά ὑπάρχει γύρω σου μία οἰκογένεια πού τυχῶν θά ἔχει ἀντιρρήσεις και θά μπορεῖ νά δημιουργήσει ζήτημα, τότε ἔχεις κάποιες ἐλπίδες νά σωθεῖς ἀπό τή «χειρουργική τράπεζα» (νόμος Ν. 4075/2012). Ὅμως τί ἐλπίδα μπορεῖ νά ἔχει ἕνας μοναχικός ἄνθρωπος τῆς πόλης, ἕνας μετανάστης ἢ ὁ ὅποιοσδήποτε ἀσθενής για τόν ὅποιο δέν θά ἔχει ἐνδιαφερθεῖ κάποιος οἰκεῖος; Εἰδικά εάν αὐτός ὁ ἀσθενής εἶναι νέος και τά ὄργανά του σε σχετικά καλή κατάσταση; Ἐλπίδα σωτηρίας γι' αὐτόν ἀπολύτως καμία.

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας [εδώ](#)